

Свадбени отъ Кукушъ.

Вечер-та на големи-отъ армасъ.

„Пощо ке съ речиме мие свату!
 Ми је настаналъ мой-отъ милни синъ,
 Засака твоя-та милна щерка,
 Милна щерка кадинъ Ангелина.“
 Тогай му веле Яно баздригано;
 „Що је вреденъ твой-отъ милни синъ,
 Да засака моя-та милна щерка!
 Ако је вреденъ юнери да чине,
 Вода да донесе отъ вишна планина,
 Во града Солуна на једи-кули,
 Тамъ да праве чешма шадарвамъ,
 Шадарвамъ сосъ четириесетъ чепа,
 Да распуши води студени,
 Води студени низъ града Солуна.“
 Стана отъ тамъ тейко му съ вјрна
 И дойде на син-отъ му каза,
 Вели нему слушай, сине,
 Ако си вреденъ вода да свалишъ
 Вода да свалишъ отъ вишна планина,
 Во градъ Солуна на једи-кули;
 Тамъ да направишъ чешма, шадарванъ,
 Шадирванъ сосъ четириесетъ чепа,
 Да распушишъ студени води
 Студени води низъ града Солуна,
 Така да земешъ кадинъ Ангелина.“
 Какъ си дочу нейни-отъ милни синъ,
 Телялъ си викна низъ града Солуна,
 Телялъ викна майсторе бјрка.
 Нели си найде майсторе дюлгере,
 Тѧ ги закара, ги носи
 Ги носи на вишна планина,
 Тѧ фатиха планина да цепатъ.
 Лели искараха вода студена,
 Тѧ љ искараха на Јди-кули;
 Тѧ направи чешма шадарванъ
 Шадарванъ сосъ четириесетъ чепа,